

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Galeotti, Vincenzo.; af Vincenzo Galeotti.

Programme til Balletten l'Orphelin de la Chine :
componeret efter Hr. von Voltaires Tragoedie
af samme Navn : opført paa den Kongelige
Danske Skueplads første Gang den 14. Januar
1780

Udgivet år og sted | Publication time and place: København : Trykt hos N. Møller, [1780]

Fysiske størrelse | Physical extent:

[12] s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

DA S-rum

17, - 179, - 8°

Vincenzo Galeotti

L'Orphelin de la Chine

U. A.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130022966457

DA

S-num

DA Srum
17-179-80

Programme

til Balletten

L'Orphelin de la Chine.

Componeret efter Hr. von *Voltaires*

Tragoedie af samme Navn

af

VINCENZO GALEOTTI.

Opført paa den Kongelige Danske Skueplads
første Gang den 14 Januar 1780.

KIÖBENHAVN,

TRYKT HOS HOFBOGTRYKKER N. MÖLLER.

Hoved-Personerne :

Keiseren af China, Hr. *Colding*.

L'Orpelin de la Chine, hans Søn, en liden Figurantinde.

Mandarinen, Keiserens Ven, Ypperste-Præst og Statsminister tillige, Hr. *Barck*.

Idamea, hans Kone, Jfr. *Frölich*.

Deres Søn, Mr. *Schall*.

Idameæ fortroelige Veninder { Mad. *Barck*
Jfr. *Dallas*.

De øvrige Fruentimmere udgiøre Idameæ Følge.

Tvende chinesiske Generaler, { Hr. *Ebbesen*
Hr. *Colding*,

Gengis-Kan, Tartar-Kan, Hr. *Linck*,

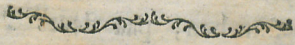
Hans 2de Generaler, { Hr. *Lewer*
Hr. *Weyle*.

Sinfoniet udtrykker: at Gengis-Kan bestormer og indtager Keiserens Fæstning, og hører man undertiden Larm af Vaaben.

L'Orphelin de la Chine.

Förste Act.

Theatrets Indretning:

I Grunden forestilles de gamle Chinesiske Keiseres Begravelser ; og paa den ene Side underjordiske Hvelvinger som lede fra Fæstningen til samme. Paa den anden Side en Skov.

Handlingen begyndes af IDAMEA, som med hendes Følge kommer ganske forskrækket igiennem Hvelvingerne, flygtende ind paa Skuepladsen, for at redde sig fra Overvindrens Grumhed. I denne Forvirrelse har hun tabt hendes Søn. Bekymret erkjendiger hun sig om ham, men forgieves.

Nu bringer MANDARINEN ham; Hun omfavner dem Begge, og glemmer for Glæde

Stadens Vanhæld. Dog, snart høres paa ny Larm af Vaaben: Den overvundne Keiser har søgt at redde sig og sin Søn igiennem Hvælvingerne og ankommer paa Scenen. Med tilbørlig Ydmyghed imodtages han af de Tilstedeværende, som han, paa deres Tilspørfel om Tilstanden i Fæstningen, med Bedrøvelse betyder: at han har mistet alt undtagen hans Søn, som han nu anbefaler til Himlens og deres Beskyttelse. De tilsværge ham Troeskab; men atter høres stærke Vaabenbrag, som bringer MANDARINEN paa den Beslutning, at bringe den unge Prinds i Sikkerhed i Begravelseserne.

Neppe er dette skeet, førend Tartarerne ankomme, og anfælde dem, og, uagtet al Modstand, dræber Keiseren. Tartarerne, endnu ikke tilfredsstillede, søge forbittede efter Prindsen, for ved hans Død at udrydde den hele Keiserlige Familie. De finde MANDARINENS Søn som de mistage for Prindsen. Ubarmhertige rives de med den fortvivlede Moder om BARNET, og endelig lykkes det dem at slide det fra hende. Hun vil følge dem, men holdes tilbage

tilbage af hendes Mand, som beder hende at erindre den Eed hun nylig havde gjort Keiseren, om at staae den unge Prinds i Moders Sted; Dog, den moderlige Kierlighed gjør hende döv imod alle Forestillinger: Hun tilkiendegiver at hun ærer Keiseren; men at Hiertet uagtet Eed og Pligt taler for hendes Barn, som hun vil vove alt for at frelse. I denne Henfigt forlader hun tilligemed sit Følge Theatret, og efterlader hendes Mand i den yderste Bekymring.

Anden Act.

*Theatret forestiller en stor Plads, paa hvilken
GENGIS-KANS Æreport sees.*

De Overvundne føres ind i Triumph belagde med Lænker. Derefter GENGIS-KAN i en Triumphvogn, trukken af Chinesere, med hans Følge. Hans tvende Generaler bringe den formeente Prinds, som Kanen beordrer at henrette. Ynkneligen beder Barnet for sig, men Kanen ubevægelig, lader det sætte paa Vognen for at halshugges. I det man er i Begreb med at vil fuldføre denne grumme Befaling, kommer den fortvivlede Moder ind, holder Sverdet tilbage, og aabenbarer, at Barnet er hendes Søn og ikke Keiserens. Over den Larm dette forvolder, bliver Kanen opmærksom, han nærmer sig til Vognen, og bestyrkede paa begge Sider, kiender han og IDAMEA nu hinanden igien *).

IDAMEAE

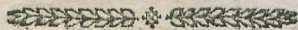
*) Efter Hr. v. Voltaires Tragoedie var GENGIS-KAN heftig forelsket i IDAMEA, hvis Forældre ikke tillode hende at ægte ham, saafom han var af ringe Byrd.

IDAMEAE Forbittrelse forvandles nu til ydmyge Bønner om hendes Søns Befrielse. GENGIS-KAN, forfærdet over at høre hende gift, spørger: om det virkelig er hendes Barn, hvilket hun bekræfter med Eed. Han fremkalder nu sine tvende Generaler, og bebreider dem deres Feiltagelse. Ydermere spørger han IDAMEAE Følge om hendes Udsigende er sandfærdigt? hvilket dette ligeledes edelig bekræfter. IDAMEA vedbliver at bede for Barnets Liv: Hun og Følge anraaber ham knælende om Naade.

Bevæget reiser han Moderen og giver hende hendes Søn tilbage. Ömt omfavner hun Barnet, og glad derhos viiser hun sig taknemmelig imod Kanen for beviiste Ædelmodighed.

Herpaa følger en almindelig Jaconne, ved hvis Slutning Moder og Barn takker Kanen endnu engang for hans Naade, hvorpaa han tager Afkeed, stiger i sin Triumphvogn og fortsætter sin Marche.

Tredie Act.

Theatrets Forestilling er den samme som i Förste Act.

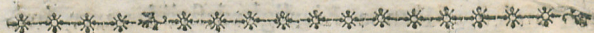
MANDARINEN, som i al den foregaaende Tid ikke har forladt Prindsen, kommer frem med ham, og ved andægtige Bönner anbefaler ham i Himlens Varetægt. Nu möder IDAMEA ham med deres Sön, og paa begge Sider glade herover, fortæller hun ham hvorledes hun ved Himlens Bistand har faaet Barnet igien, hvilket hun beder ham at bringe hjem, imedens hun og Fölge bevogte Prindsen.

MANDARINEN gaaer med Barnet, og nu kommer GENGIS-KAN med sit Fölge, som IDAMEA velkommer med megen Ydmyghed. GENGIS-KAN bortviser Følget, for under fire Öine at tilkiendegive IDAMEA sin vedvarende Elskov. Han omfavner hende med Heede, men hun forkaster stedse, skönt med Skaansel, hans Omfavnelser, og betyder ham, at hun tilhörer

en anden. Denne Kierlighedsstriid varer indtil MANDARINEN kommer tilbage, i hvis Arme hun søger Beskyttelse imod Kanens Forfølgelse. Striden vedbliver imellem dem alle tre; men endelig sværger Kanen: at hans Sverd skal hevne hans foragtede Kierlighed. Ved denne Tummel fremkomme begge Følgeskaber. IDAMEA søger stedse at frelse sin Gemal imod Kanens Raserie, og tilsidst beder hun ham at hevne sig paa hende ved at ende hendes Dage. Kanen ubevægelig, giver hende Valget imellem hans Haand, som Mand, og den gruesomste Hevn; hvorpaa han forlader Scenen, og efterlader de Overvundne i den væsmodigste Tilstand. Nu fremkommer en chinesisk General med den Tidende, at han medbringer Hielpetropper. Trøstede ved dette Budskab takke de Himmelen og følge ham.

Fjerde Act.

*Theatret forestiller den chinefiske Leir ved Natte-
tider.*

Den unge Prinds forestilles Armeen og hyl-
des som Keiser. Under mange Lykönskninger
glæder Leiren sig i Stilhed, just da den ra-
fende GENGIS - KAN overrumpler dem. Nu le-
veres et Feltflag, hvorudi Chineserne anden
Gang overvindes. IDAMEA og Börnene und-
komme, men vide intet sikkert Tilflugtssted.
MANDARINEN forøger Frygten i det han for-
kynder dem at Faren hænger dem over Ho-
vedet; Nu glemmer IDAMEA sig selv, og beder
ham allene at sørge for Börnene. Strax tager
han Keiseren i Favnen for at bære ham bort;
men IDAMEA kalder ham tilbage og bebreider
ham sin Koldfindighed imod sit eget Barn,
hvorpaa han tager Kaarden i Munden, og
Barn under hver Arm, og gaær hastig af.

Femte Act.

GENGIS-KAN overtrumpler MANDARINEN, IDAMEA og Börnene. Rasende lader han dem alle kaste i Lænker, viiser dem de overvundne Chineser og beordrer Börnenes Henrettelse. IDAMEA anraaber ham paa ny om Naade; Rørt af Kierlighed, bevæges han ved hendes Taare, og lover hende alt under det haarde Vilkaar: at hun skal skienke ham sin Haand, til hvilken Beslutning at tage han forunder hende en liden Tid, og gaaen. I denne skrækfulde Forfatning fortvivler hun, og fortvivlet anmoder hun sin Mand at dræbe først hende og derefter sig; men han affkyer flig en Ugierning formæget til at kunne udöve den. IDAMEA, nægtet denne grumme Tieneste af hendes Mand, vil desuagtet ende sine Dage. Med en Dolk vil hun dræbe sig, men bliver forhindret af Manden og Börnene, og endelig af GENGIS-KAN selv, som med sit hele Følge kommer ind paa Skuepladsen. Ufortövet lader han

han løse dem af deres Lænker, forener MANDARINEN og IDAMEA, og optager den unge Keiser i sin Beskyttelse. Forundrede spørge de ham om Aarsagen til denne saa uventede Ædelmodighed? og han lader dem forstaae; at en færdeles Himmelens Indskydelse, og derhos deres Dyd, have gjort ham vaabenløs. Rörte af Glæde og Taknemmelighed kaste de sig for hans Födder. Nu tilbyder GENGIS-KANEN Chineferne Fred, som sluttet til begge Nationers Glæde.

Balletten endes med et almindeligt Tableau, hvori GENGIS-KAN kronet den unge Keiser.

